

[Lone Dybkjær]

sige, at betragte denne debat som en slags indledning til sæsonens energidebatter. Man kan altså ikke tage det, at vi ikke tager afstand fra enkeltheder i energiministerens redegørelse eller i energiplanen, som udtryk for, at vi er enige.

Det er ikke muligt at gå ind på energiplanen i dens helhed, og jeg skal derfor koncentrere mig om to ting, nemlig målsætningen for EP 81 og midlerne til at gennemføre målsætningen.

Regeringens målsætning, som stort set er lig med EP 81's målsætning, fremgår klart af side 150, hvor der står:

»Hovedmålsætningerne for dansk energipolitik er at skaffe Danmark billigst mulig og forsyningssikker energi . . .« – altså så meget energi, som vi har brug for, når vi har brug for det, og så selvfølgelig så billigt som muligt.

Denne vækstfilosofi præger i øvrigt EP 81 hele vejen igennem. Tydeligst kommer den vel til orde på side 85, hvor der står om nybyggeriet:

»Herefter vil forbruget atter stige som følge af nybyggeriet og en tilbagevenden til normale vaner.«

Udtrykket »normale vaner« er fantastisk, for hvad er normale vaner egentlig? Er det dem, vi har i dag? Er det dem, vi havde i 1970'erne? Eller hvad er det for nogle? Det er for at foregøgle os alle sammen, at vi kan vende tilbage til gamle tider, da vi kørte på højeste blus. Det er falsk, det kan vi ikke. Vi ved udmærket godt, at vi kun løser vores problemer ved at ændre vaner, livsmønstre og holdninger, ved at skabe en eller anden ny form for solidaritet indenlands og udenlands. Vi løser ingen problemer blot ved at gaffe til os, sådan som vi hidtil har gjort. Vi skal i morgen have en debat om ungdomsledigheden, og det viser også, at hvis vi bare fortsætter ad de vante spor, løser vi ikke den slags problemer.

Efter det radikale venstres opfattelse bør målsætningen derfor være noget i denne retning: af hensyn til den økologiske balance, af hensyn til vores efterkommere, af hensyn til en mere rimelig og retfærdig fordeling af ressourcerne i verden, af hensyn til vores forsyningssikkerhed bør Danmark stræbe efter en så stor anvendelse af vedvarende energikilder som muligt. De nødvendige energikilder, der skal til, må anvendes sådan, at vi

sikrer mindst muligt spild, og sådan, at vi tager hensyn til naturen.

EP 81 og regeringens vækstfilosofi præger naturligvis også det næste punkt, jeg skal komme ind på, nemlig midlerne til at føre denne målsætning ud i livet, planlægningen.

Højteknologi, styring, dirigering, administration, om nødvendigt tvang, må til for at få systemet til at fungere.

Det radikale venstre er enig i, at det er nødvendigt med en overordnet planlægning på energiområdet. Vi finder også, at det er godt, at EP 81 er kommet, så vi har et udgangspunkt for vore diskussioner. Vi er også enige med regeringen i, at det er nødvendigt med rullende planlægning, men det var altså ikke vores tanke, at denne rullende planlægning, denne overordnede planlægning, også skulle være rullende i den forstand, at den skulle rulles hen over hovederne på folk. Tværtimod var det hensigten, at man med denne planlægning som udgangspunkt skulle kunne drage flere ind i beslutningerne, få flere til at forstå problemerne og få flere til at være med til at løse dem. Det var ikke meningen, at planlægningen skulle ensrette, modarbejde alternativer, modarbejde mangfoldighed, tværtimod.

Tanken var med andre ord ikke at man skulle muskle sig igennem med sine forslag. Jeg vil godt advare energiministeren sådan lidt pænt og sige, at han med sin fremfærd ikke altid gavner energisagen.

Vi skal have en energiplanlægning, som skal være overordnet og til gavn for samfundet som helhed, men som samtidig skal kalde på flest mulig medvirken. Det betyder altså også, at energiministeren må have en fremfærd, som ikke skaber unødvendige konfrontationer, hverken i folketinget eller i befolkningen.

Kan det ikke lykkes, bliver det nødvendigt at give energiministeren mindre spillerum, end han har i dag, hvilket andre partier åbenbart også synes på vej til, jfr. de forslag, vi skal diskutere senere på dagen.

Den rullende planlægning må altså ikke bruges til at trække beslutninger ned over hovedet på folk, men den bør heller ikke anvendes til at udskyde beslutninger, selv om de er ubehagelige for en regering.

Efter det radikale venstres opfattelse bør beslutningen om kernekraft træffes så hurtigt som muligt. Vi mener, konklusionen klart